

Til lovforslag nr. L 238. Betænkning afgivet af Det Enerkipolitiske Udvalg den 2. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning

(Elselskabers udvidede aktiviteter)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til energiministeren, som denne har besvaret skriftligt. En række henvendelser til udvalget og energiministerens kommentarer hertil samt et af udvalgets spørgsmål og energiministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme,
 Dansk Erhvervsgartnerforening,
 Danske Elværkers Forening,
 Elinstallatørernes Landsforening,
 Foreningen af Rådgivende Ingeniører og Reno-Sam.

Der er af nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1-5 og nr. 7 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til

vedtagelse med de under nr. 5 og 6 stillede ændringsforslag.

SF anfører, at det under debatten om lovforslaget har været fremført, at der med lovforslagets vedtagelse gennemføres en stærkt ændret praksis, hvad angår elsektorens sideordnede aktiviteter. Det er ikke mindst erfaringerne med Masnedøgartnerierne, der har givet anledning til sådanne vurderinger, men andre brancher har frygtet en tilsvarende udvikling.

For så vidt angår Masnedøgartnerierne har SEAS besluttet at afvikle denne aktivitet. Opgaven nu er at sikre videreførelse af gartnerierne i andet regi og derigennem bevare virksomheden og arbejdspladserne i Vordingborgområdet. Energiministeren bør medvirke til at sikre gnidningsfri overgang/salg.

Efter SF's opfattelse er der ikke med dette lovforslag åbnet op for en stærkt ændret praksis, og det er vigtigt, at loven bliver administreret i overensstemmelse hermed. SF har for at imødegå frygten herfor stillet to ændringsforslag til de indenlandske sideordnede aktiviteter, der er omtalt i § 9 d. Ændringsforslagene vedrører dels skærpet regnskabspligt, dels indførelse af en miljøklausul.

Derimod finder SF det meget vigtigt, at der åbnes op for mulige aktiviteter i udlandet, herunder anlæg og drift af kraftvarmeværker, vindmølleparker og for energirådgivning med mere i udlandet. Denne aktivitet er en naturlig udløber af elsektorens »naturlige« aktiviteter, men det er ikke tanken, at der hermed skal ske en monopolisering af dansk energiexport af den her nævnte type. Der er et stort udækket

behov for modernisering og effektivisering af energiforsyningen bl.a. i de central- og østeuropæiske lande og i det tidligere Sovjetunionen. Det ville være forkert, dersom lovgivningen forhindrede, at Danmark fuldt ud udnytter de muligheder, der åbner sig på disse nye markeder.

Dertil kommer muligheden for tredjepartsfinansiering af energibesparelser, herunder ikke mindst elbesparelser, som der åbnes op for med vedtagelse af lovforslaget. Efter SF's opfattelse er den eksisterende kriseramte finansielle sektor ikke – og slet ikke i en tid med alt for høj realrente – tilstrækkelig til at sikre gennemførelse af samfundsmæssigt rentable elbesparelsesinitiativer.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men kan stemme for de under nr. 1, 3, 4, 5 og 7 stillede ændringsforslag. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at de danske elforbrugere har krav på, at den elektricitet, som de køber, bliver leveret til absolut laveste pris. Derfor skal elværkerne alene beskæftige sig med at fremstille strøm så billigt som overhovedet muligt. Ingen aktiviteter uden for egentlig optimal elproduktion skal være tilladt, så længe elværkerne og forsyningselskaberne har monopol på leverance af strøm til den pågældende forbruger. Havde der været frit valg af strømleverandør, kunne elværker og forsyningselskaber for Fremskridtspartiets skyld involvere sig i alt fra aktiekøb i taiwansk skrot-handel til salg af fersk røget laks. Forbrugere kunne da fravælge den strømleverandør, som blev for dyr. Men denne mulighed foreligger ikke, eftersom flertallet i Folketinget fastholder forbrugere i det jerngreb, som monopolvirksomhederne har.

Folketingets flertal har på alle niveauer og alle områder udnyttet denne tvangssituation, som forbrugere er i. Det gælder krav til elværkerne om urealistisk røgrænsning, krav om opførelse af vindmøller, markedsurealistisk tilslutning af alternative elproducenter, kampagner for lavenergipærer, nedgravning af højspændingskabler, politisk regulering af brændselsvalg, kraftvarmeplanerne, tomatproduktion, nye såkaldte grønne afgifter osv. Alt sammen har medført, at elforbrugere betaler en

elpris, som er væsentligt højere, end nødvendigt er.

På trods af at elværkernes hidtidige eventyr med sideløbende aktiviteter ikke har ført noget godt med sig, så ønsker regeringen at tillade endnu flere projekter med underskud og konkurrenceforvridning til følge.

Fremskridtspartiet har modtaget henvendelser fra en række brancher, der med rette bebrejder Folketinget den helt uacceptable konkurrencesituation, som opstår med denne lovs vedtagelse. Fremskridtspartiet har således med interesse læst henvendelsen fra Dansk Erhvervsgartnerforening, jf. det optrykte bilag, hvori foreningen på glimrende vis redegør for de forhold, som vil opstå, når Masnedøprojektet ikke længere blot er et enkelt eksempel på konkurrenceforvridning, men noget, der kan etableres overalt. Det er projekter, som både er til skade for elforbrugere og til skade for de gartnere, hvis hele livsgrundlag er afsætningsmulighed af produkter i fair konkurrence. Fremskridtspartiet er aldeles enig med gartnerne.

Fremskridtspartiet har også med interesse læst henvendelsen fra Elinstallatørernes Landsforening. Branchen gør bl.a. i de optrykte bilag rede for de forhold, som vil opstå, når elværkerne for alvor skal til at udføre installatørvirksomhed. Fremskridtspartiet forstår helt installatørernes berettigede bekymring.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører har bl.a. i det optrykte bilag redegjort for, hvilke urimelige konkurrencevilkår deres branche vil blive udsat for ved lovforslagets vedtagelse. Også her deler Fremskridtspartiet branchens bekymring.

Endelig har også Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme i en henvendelse påpeget de problemer, brancheforeningen vil opleve, hvis lovforslaget vedtages.

Hovedparten af indvendingerne går på formuleringen af lovforslagets § 9. Derfor ville det være logisk, at Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag om omformulering af netop denne paragraf. Det er der imidlertid to grunde til at Fremskridtspartiet ikke gør. For det første er det ikke kun en enkelt paragraf, som skal ændres, det er hele lovforslagets grundlag og forudsætninger, som er fejlagtige, hvorfor det er hele lovforslaget, der skal afvises. For det andet har Danmark en flertalsregering, som oven

i sit eget flertal vil få støtte fra folkesocialisterne i SF. Ministeren har under udvalgsarbejdet afvist alle forsøg på at opløse § 9. Derfor vil ændringsforslag være resultatløse markeringer uden muligheder. Fremskridtspartiet har ikke desto mindre læst de gode forslag til ændring af § 9, som flere af de nævnte brancheforeninger har produceret. Kan der skabes flertal for et eller flere af disse ændringsforslag, hvorved virkningerne af loven gøres mindre katastrofale, da vil Fremskridtspartiet selvfølgelig støtte sådanne forslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (KF og V), tiltrådt af et *mindretal* (FP):

1) I den under nr. 3 foreslåede § 9 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Når egenkapitalen i de i stk. 1 nævnte to særlige selskaber udgør et beløb svarende til deres oprindelige andel af den stillede risiko- og garantforpligtelse, skal de stillede risiko- og garantforpligtelser opsiges og tilbageføres til moderselskaberne, hvorefter de særlige selskaber skal udskilles i selvstændige a.m.b.a.- eller aktieselskaber, hvorefter den af energiministeren fastsatte ramme på 1 mia. kr. bortfalder. Efter udskillelsen skal al udveksling af varer og tjenesteydelser mellem selskaberne foregå på fuldt markedsmæssige vilkår.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 3, 4 og 5.

Af et *mindretal* (KF og V):

2) I den under nr. 3 foreslåede § 9 b affattes stk. 3, der herefter bliver stk. 4, således:

»Stk. 4. Energiministeren skal inddrage samarbejdskomiteen vedrørende systemeksport, når der fastsættes nærmere regler om selskabets eller selskabernes aktiviteter. Energi-ministeren fastsætter omfanget af virksomheden, regnskabsmæssige krav, godkendelse af det særlige selskabs vedtægter, afholdelse af de med tilsynet forbundne udgifter og indregning af fortjeneste og tab i elprisen.«

Af et *mindretal* (KF og V), tiltrådt af et *mindretal* (FP):

3) Den under nr. 3 foreslåede § 9 c affattes således:

»§ 9 c. Elforsyningsvirksomheder kan med virkning for prisfastsættelsen efter § 9, stk. 1, sammen med anerkendte finansieringsinstitutter tilbyde finansiering af og rådgivning om energi- og elbesparende foranstaltninger hos deres kunder, såfremt det sker på fuldt markedsmæssige vilkår. Virksomheden skal udøves på grundlag af selvstændige regnskaber og budgetter.

Stk. 2. Konkurrencerådet skal fastsætte nærmere regler om finansierings- og rådgivningsvirksomheden, herunder omfanget af virksomheden, regnskabsmæssige krav, renteforhold og indregning af fortjeneste og tab i elprisen.«

4) Den under nr. 3 foreslåede § 9 d affattes således:

»§ 9 d. Elforsyningsvirksomheders investeringer i udnyttelse af overskudsvarme fra kraftværker samt andre elværksrelaterede forsknings- og udviklingsprægede aktiviteter skal forhåndsgodkendes af Elprisudvalget for at kunne indregnes i elprisen efter § 9, stk. 5.

Stk. 2. Virksomheden skal udøves på markedsmæssige vilkår og på grundlag af selvstændige regnskaber og budgetter. Elprisudvalget skal føre tilsyn hermed.«

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (KF, V og FP):

5) I den under nr. 3 foreslåede § 9 d affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. De i stk. 1 nævnte aktiviteter skal udøves i særlige selskaber eller på baggrund af selvstændige regnskaber og budgetter.«

Af et *mindretal* (SF):

6) Efter den under nr. 3 foreslåede § 9 d ind sættes som *ny paragraf*:

»§ 9 e. Det skal kunne dokumenteres, at aktiviteterne efter § 9 d er til gavn for miljøet, herunder bidrager til nedbringelse af CO₂-belastningen.«

Af et *mindretal* (KF og V), tiltrådt af et *mindretal* (FP):

Til § 2

7) *Stk. 2* udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1

Sigtet med ændringsforslaget er at skabe mere klarhed for de to særlige selskabers fremtidige virke. Ligeledes ønsker forslagsstillerne at få etableret nogle vandtætte skotter så hurtigt som muligt imellem elforsyningsvirksomhederne og deres særlige selskaber. Forslagsstillerne har i ændringsforslaget ligeledes fastslået, at de særlige selskaber herefter skal organiseres som selvstændige a.m.b.a.- eller aktieselskaber og for sidstnævnte med senere mulighed for notering på Københavns Fondsbørs, såfremt ejerne måtte ønske det.

Til nr. 2

Forslagsstillerne fastslår med dette ændringsforslag, at energiministeren i sin administration af selskabets eller selskabernes aktiviteter og disses omfang pålægger selskabet eller selskaberne at inddrage allerede eksisterende viden vedrørende systemeksport. Forslagsstillerne mener derfor, at samarbejdskomiteen vedrørende systemeksport bør inddrages i en sådan tilsynsopgave, gerne i form af en repræsentation fra selskabet eller selskaberne i samarbejdskomiteen. Komiteen består i dag af Udenrigsministeriet, Industriministeriet, Finansministeriet, Dansk Industri, Arkitekturrådet og Ingeniørrådet.

Til nr. 3

Forslagsstillerne mener ikke, at der er noget sagligt grundlag for at adskille energirådgivning og tredjepartsfinansiering og stille forskellige kontrolmæssige krav til de to aktiviteter. Derfor omfatter ændringsforslaget i stk. 1 begge aktiviteter. Endvidere har forslagsstillerne ønsket at inddrage anerkendte finansieringsinstitutter i tredjepartsfinansierede tilbud til elforsyningsselskabernes kunder. Hermed opnår man større gennemsigthed og engagement i lokalsamfundet, hvor elforsyningsvirksomheden befinder sig, samtidig med at man fjerner et oplagt konkurrenceforvridende element i elforsyningsselskabernes tredjeparts-

finansiering. Det forudsættes, at elforsyningsselskaberne i videst muligt omfang inddrager eksisterende elinstallatører til at forestå den praktiske gennemførelse af deres virksomhed samt foretager de nødvendige indkøb af hvidevarer m.v. i samarbejde med eksisterende detailforretninger eller -kæder. Videre forudsættes det, at elinstallatørerne deltager i udarbejdelsen af tilbudet til elforsyningsvirksomhedens kunder.

Det foreslås i ændringsforslagets stk. 2, at energiministerens beføjelser overføres til Konkurrencerådet for hermed at få en uvildig instans til at føre tilsyn med de i § 9 c omhandlede aktiviteter.

Til nr. 4

Ønsket om og behovet for investeringer i udnyttelse af overskudsvarme fra kraftværker må anses for at falde proportionalt med ombygning og nybygning af eksisterende anlæg til decentrale kraftvarmeanlæg. Forslagsstillerne ønsker derfor ikke at præcisere, hvilke sideordnede aktiviteter elforsyningsselskaberne nu med virkning for elprisen må engagere sig i, ud over hvad der allerede er beskrevet i gældende lovgivning. Forslagsstillerne ønsker dog i denne forbindelse at understrege, at elværksrelateret forskning og udvikling er omfattet af elselkabernes sideordnede aktiviteter med virkning for elprisen. Selv om forslagsstillerne er af den opfattelse, at Elprisudvalget allerede under den eksisterende lovgivning har håndteret visse produktionsselskabers fantasifulde investeringer i udnyttelsen af overskudsvarme på betryggende vis, ønsker de i fremtiden en forhåndsgodkendelse fra Elprisudvalget, før der investeres i udnyttelse af overskudsvarme.

Til nr. 5

Efter forslagsstillerens opfattelse bør det være en betingelse for sideordnede aktiviteter, at de nævnte aktiviteter udøves i særlige selskaber eller på baggrund af de selvstændige regnskaber og budgetter. Hermed indføres samme bestemmelse som i § 9 c, der vedrører finansiering af elbesparende foranstaltninger. Det virker uforståeligt, at samme bestemmelse ikke gælder for de aktiviteter, der er nævnt i § 9 d. Gennem det her nævnte regnskabskrav bliver

det synligt fra starten, i hvilket omfang aktiviteterne er bæredygtige i økonomisk forstand.

Til nr. 6

Gennem den foreslåede bestemmelse indføres en miljøklausul. Dette indebærer krav om dokumentation for den pågældende »sideaktivitets« påvirkning for miljøet. Efter forslagsstillernes opfattelse er det vigtigt at forebygge sideordnede aktiviteter, der medfører øget resourceforbrug, herunder øget elforbrug og en deraf afledt ekstra CO₂-belastning. Det har i debatten om lovforslaget været fremført, at elselskaber kunne tænkes at investere i badelande, i luksussommerhuse og lign. Gennem denne bestemmelse skulle den type sideordnede aktiviteter være udelukket.

Til nr. 7

Forslagsstillerne erkender, at der over for elforsyningsselskaber med særlige sideordnede aktiviteter påhviler Folketinget et ansvar for løsning af de problemer, disse sideordnede aktiviteter har medført i form af økonomisk ufore. Samtidig erkender forslagsstillerne, at denne politisk kompromitterende position kun kan løses ved, at elforbrugeren hurtigst muligt betaler regningen, så der kan arbejdes videre på et lovligt og sundt grundlag. Forslagsstillerne kan ikke acceptere den måde, hvorpå man gennem lovforslaget forsøger at lovliggøre ulovlige aktiviteter med tilbagevirkende kraft. Endelig finder forslagsstillerne det uacceptabelt, at de kunstgreb, man har foretaget i lovforslaget, herefter forbliver en permanent del af lov om elforsyning.

Henning Gjellerod (S) Martin Glerup (S) Helen Beim (S) Ilse Hansen (S)

Poul Nielson (S) nfm. Atli Dam (S) Riishøj (SF) fmd. Peter Duetoft (CD)

Per Tærsebøl (KF) Flemming Hansen (KF) Aagaard (KF) Enggaard (V)

Peter Hansen-Nord (V) Filt Jensen (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV)

Glønborg (KRF)

Bilag 1

En række henvendelser til udvalget og energiministerens kommentarer hertil

DANSK ERHVERVSGARTNERFORENING

Torveporten 10, 2500 Valby

Den 1. april 1993

Energipolitisk Udvalg
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Vedr.: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (L 238).

Dansk Erhvervsgartnerforening tager meget kraftigt afstand fra ovennævnte lovforslag, der ud fra en planøkonomisk tankegang vil tillade elselskaberne at subsidiere gartneridriften ved hjælp af midler fra monopolvirksomhed.

SEAS A/S' kæmpegartneri på Masnedø er efter DEG's opfattelse et særdeles illustrativt eksempel på, hvilke urimeligheder lovforslaget vil kunne få for såvel konkurrerende virksomheder som elforbrugere.

Masnedøgartneriet, der i strid med den nuværende elforsyningslovs bestemmelser er etableret og drevet for elforbrugernes penge, har i løbet af 5 år akkumuleret et driftsunderskud på mindst 20 mio. kr.

Der er her ikke alene tale om en underskudsperiode og et underskudsbeløb, som intet selvstændigt privatejet gartneri ville kunne overleve, men også om en konkurrence på så ulige vilkår, at foreløbig to almindelige familieejede tomatgartnerier er bukket under i 1992.

Netop SEAS A/S' hidtidige ulovlige adfærd i forbindelse med Masnedøgartneriet foreslås nu lovliggjort.

Efter DEG's opfattelse er det ikke alene politisk forkasteligt, men også uden saglig begrundelse. Masnedøværket, der leverer en del

af varmen til gartneriet gennem fjernvarme – resten er afbrænding af gasolie – er under afvikling. Senest om et år eksisterer overskudsvarme dermed ikke længere på Masnedø.

Foreningen opfordrer derfor indtrængende Folketinget til ikke at vedtage denne lex SEAS A/S eller som et absolut minimum alternativt at give forsikringerne om, at private virksomheder ikke må påføres en urimelig konkurrence, et reelt indhold.

Vedr.: § 9 d, stk. 2

Lovforslaget med bemærkninger giver Elprisudvalget en meget vid skønsmæssig uden at præcisere, hvad *urimelig* konkurrence indebærer, og hvornår der er tale om *subsidiering*.

Efter DEG's opfattelse er det af afgørende betydning, at det her præciseres, at Elprisudvalget skal sikre, såvel ved godkendelse af sideordnet aktivitet som løbende, at konkurrencevilkårene ikke fordrejes eller trues med at fordrejes i forhold til erhvervslivet i øvrigt.

For at sikre, at sideordnet aktivitet ikke påfører elforbrugere tabsrisiko, og at aktiviteten finder sted på lige vilkår med erhvervslivet i øvrigt, bør Elprisudvalget efter DEG's opfattelse i videst muligt omfang inddrage de relevante brancheorganisationer i sagsbehandlingen.

Ved afgørelsen af om der foreligger en aktuell eller potentiel forurening af konkurrencevilkårene, skal der efter DEG's vurdering lægges vægt på, om aktiviteten drives med tab, når anlægsleje samt forrentning og afskrivning af anlægs- og omsætningsaktiver sker på lige markedsvilkår med erhvervslivets i øvrigt.

Hvis det efterfølgende viser sig, at en konkurrenceforvridende situation – eller trussel herom – er opstået, skal Elprisudvalget endelig efter foreningens vurdering pålægge selskabet at sælge, bortforpakte, udleje eller ophøre med aktiviteten.

Vedr.: § 9 d, stk. 3

Af hensyn til vurderingen af konkurrenceforholdene m.v. er efter DEG's vurdering væsentligt, at det her fastslås, at de sideordnede aktiviteter skal udøves i særlige selskaber med selvstændige regnskaber og budgetter.

Vedr.: Lovforslagets § 2, stk. 2

Ikrafttrædelsesbestemmelsen er efter DEG's vurdering et meget usædvanligt eksempel på at lovgive med tilbagevirkende kraft.

Alene af denne grund bør bestemmelsen efter DEG's opfattelse helt fjernes.

Hertil kommer imidlertid, at med bestemmelsens de facto omtale af Masnedøgartneriet (med den før omtalte underskudsperiode og underskudsbeløb) synes lovforslaget at forudsætte, at Elprisudvalget kan godkende netop dette gartneri, modsat hidtidige afgørelser, hvor udvalget entydigt har fastslået, at gartneridrift ikke er en sideordnet aktivitet, der må belaste elprisen. Der bliver hermed givet et fortolkningsbidrag til begreberne »urimelig konkurrence« og »subsidiert«, som er helt ude af trit med de virkelige driftsøkonomiske forhold for gartnerier.

Endelig bør lovforslaget efter DEG's opfattelse, før eventuel ikrafttræden sendes til godkendelse i EF, da der efter foreningens vurdering er alvorlig tvivl om forslaget overensstemmelse med artikel 92 i Romtraktaten, omhandlende ulovlig støttsstøtte.

For at uddybe ovennævnte synspunkter skal DEG afslutningsvis anmode om foretræde for Energipolitisk Udvalg.

Med venlig hilsen

DANSK ERHVERVSGARTNERFORENING

OTTO KOCH

Formand

Energiministerens kommentarer til Dansk Erhvervsgartnerforenings henvendelse af 1. april 1993 om forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (L 238)

Dansk Erhvervsgartnerforening giver i sin henvendelse til udvalget udtryk for en række synspunkter vedrørende lovforslagets konsekvenser for konkurrerende virksomheder og foreslår forskellige præciseringer og ændringer af lovforslaget.

Hertil bemærkes, at det indledningsvis skal understreges, at Elprisudvalget i henhold til den gældende elforsyningslov *har* truffet afgørelse om, at SEAS' gartneridrft på Masnedø er en sideordnet aktivitet, som ikke må udøves med virkning for elprisen. På baggrund heraf er det akkumulerede underskud på ca. 20 mio. kr. ført over i et særligt selskab, og der er udarbejdet en afviklingsplan, hvorefter SEAS' engagement i selskabet skal være endeligt afviklet over 10 år.

I stedet for Masnedøværket, som er under afvikling, skal der opføres et decentralt kraftvarmeværk til forsyning af gartneriet. Der forhandles for øjeblikket om prisforholdene herfor mellem Sjællandske Kraftværker, som opfører værket, og SEAS.

Vedrørende § 9 d, stk. 2

DEG anfører, at lovforslaget efterlader Elprisudvalget en meget vid skønsbeføjelse, idet det ikke præciseres, hvad urimelig konkurrence indebærer, og hvornår der er tale om subsidiering.

Hertil bemærkes, at det af § 9 d, stk. 2, fremgår, at de nævnte aktiviteter ikke må påføre elforbrugerne en urimelig risiko og ikke må påføre andre virksomheder, som udøver de nævnte aktiviteter, urimelig konkurrence.

Elprisudvalget skal således i forbindelse med en eventuel godkendelse af en given investering påse, at aktiviteten ikke påfører eller truer med at påføre andre virksomheder urimelig konkurrence.

De betingelser, som ligger til grund for godkendelsen, skal selvsagt til stadighed være opfyldt, for at der kan ske indregning af et eventuelt underskud i elprisen.

DEG anfører, at Elprisudvalget i videst muligt omfang bør inddrage de relevante brancheorganisationer i sagsbehandlingen. Det er min opfattelse, at Elprisudvalget netop har en så bred sammensætning og besidder den nødvendige sagkundskab til at varetage de givne opgaver efter elforsyningsloven, at der ikke er behov for at ændre herved. Derudover inddrager Elprisudvalget alle relevante oplysninger i sin konkrete sagsbehandling.

Ved afgørelsen af, om der er tale om urimelig konkurrenceforvridning, har Elprisudvalget i sin praksis vurderet, hvorvidt en given aktivitet drives med tab, idet der i så tilfælde vil være tale om en urimelig risiko for elforbrugerne.

Med hensyn til Elprisudvalgets kompetence efter elforsyningsloven kan udvalget pålægge et elselskab dels udskillelse i et særligt selskab, dels at ændre de priser og betingelser, der ligger til grund for aktiviteten. En nødvendig konsekvens af et sådant pålæg *kan* f.eks. være salg, bortforpagtning eller udlejning.

Vedrørende § 9 d, stk. 3

DEG finder det væsentligt, at de sideordnede aktiviteter skal udøves i særlige selskaber med selvstændige regnskaber og budgetter.

Hertil skal siges, at det er Elprisudvalget, som skal foretage risikovurderingen for elforbrugerne samt konkurrencevirkningerne. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det er Elprisudvalget, som i det konkrete tilfælde træffer afgørelse om eventuel udskillelse i det omfang, det er nødvendigt til vurdering af disse forhold.

Vedrørende lovforslagets § 2, stk. 2

DEG anfører, at ikrafttrædelsesbestemmelsen er et usædvanligt eksempel på at lovgive med tilbagevirkende kraft. Jeg skal her henvisse til min besvarelse af spørgsmål 1 (L 238 – bilag 2) vedrørende fortolkningen af lovforslagets § 2, stk. 2, samt min besvarelse af spørgsmål 9 (L

238 – bilag 4) vedrørende bestemmelsens betydning for gartneridriften på Masnedø.

Jeg skal i forlængelse heraf understrege, at der ikke er tale om, at Elprisudvalget automatisk skal godkende visse eksisterende projekter. Det fremgår udtrykkeligt af lovforslaget, at Elprisudvalget, for de aktiviteter som i øvrigt opfylder betingelserne i § 9 d, efter nærmere drøftelser med de givne virksomheder kan fast-

sætte vilkår for indregning i elprisen af et eventuelt opstået over- eller underskud efter lovens ikrafttræden.

For så vidt angår lovforslagets forhold til EF's statsstøtteregele har dette spørgsmål været nøje vurderet i Justitsministeriet, og det er regeringens vurdering, at det ikke har været nødvendigt at notificere lovforslaget over for EF-Kommissionen efter traktatens artikel 93.

ELFO

Den 5. april 1993

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Lovforslag nr. L 238

Lovforslaget om en ændring af elforsyningsloven lægger op til en væsentlig udvidelse af rammerne for elselskabernes sideordnede aktiviteter.

Vi kan konstatere, at der i stigende omfang er konkurrence mellem elinstallatører og elforsyningselskaber. Det giver anledning til store betænkeligheder. Ikke fordi vi har noget imod konkurrence, men der er alt for stor risiko for, at konkurrencen i disse tilfælde vil være på ulige vilkår – at elselskaberne direkte og indirekte vil blive støttet over elprisen, og det er efter vor opfattelse helt uacceptabelt.

Allerede nu er der konkrete eksempler på, at elselskaberne udnytter deres særstilling – med urimelige konkurrenceforhold til følge. Det kan ske ved at afgive tilbud på et så lavt niveau, at private virksomheder ikke kan være med. Det sker også ved, at elselskaber modsætter sig, at f.eks. gade- og vejbelysningsopgaver udliciteres og dermed udsættes for en regulær konkurrence.

Lovforslaget vil forstærke konkurrenceproblemerne ved at lovliggøre, at sideordnede aktiviteter finansieres af elforbrugerne. Ganske vist skal Elprisudvalget forudgående godkende disse aktiviteter – men dette krav giver ikke

en rimelig sikkerhed mod konkurrenceforvridning. Det er nemlig *i sig selv* konkurrenceforvridende, at et underskud på en sideordnet aktivitet kan dækkes ind over elprisen.

Lovforslaget kan opfattes som udtryk for, at retstilstanden tilpasses, når det viser sig, at elselskaberne er »kommet til« at overtræde gældende lov. Elselskaber, der ikke har fået tilladelse, får tilgivelse. På den baggrund skabes der tvivl om, hvorvidt der er vilje til at gribe ind, når der opstår urimelig konkurrence.

Lovforslagets bemærkninger om urimelig konkurrence er i øvrigt så elastiske – og i modstrid med, at underskud kan finansieres over elprisen – at de ikke kan tillægges væsentlig betydning.

Det skal understreges, at vi naturligvis erkender, at elselskabernes rolle ændres i takt med energipolitiske krav. Den markante udvidelse af rammerne for sideordnede aktiviteter savner imidlertid enhver energipolitisk begrundelse.

De udvidede rammer for sideordnede aktiviteter i § 9 d vil således efter vor opfattelse indebære en ubegrundet og unødvendig forvridning af konkurrenceforholdene.

Vi skal anmode om foretræde for udvalget med henblik på at redegøre nærmere for vore synspunkter.

Med venlig hilsen

NIELS JØRGEN HANSEN

Energiministerens kommentarer til Elinstallatørernes Landsforening ELFO's henvendelse af 5. april 1993 om forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (L 238)

ELFO giver i sin henvendelse til udvalget udtryk for, at lovforslaget vil indebære en urimelig konkurrence i forhold til private virksomheder.

ELFO henviser desuden til, at der allerede nu er konkrete eksempler på urimelig konkurrence.

Jeg skal hertil bemærke, at elforsyningselskabernes opgaver og aktiviteter har udviklet sig løbende gennem de senere år. Der har været usikkerhed om, hvilke opgaver der kan henregnes til elforsyning og dermed er indregningsberettiget i elprisen, og hvilke opgaver der er sideordnede aktiviteter og dermed skal udøves helt adskilt fra elforsyningen.

Dette lovforslag gør nu op med disse usikkerheder. Der opstilles rammer for, hvilke aktiviteter elselskaberne eventuelt kan udøve

med virkning for elprisen, og ikke mindst gives der klare regler for, under hvilke former aktiviteterne i givet fald skal udøves.

Elprisudvalget, som er bredt sammensat af interessegrupper og besidder særlig sagkundskab, skal godkende de enkelte aktiviteter, hvilket sikrer, at der oparbejdes en ensartet praksis vedrørende kravene til risikovurdering for elforbrugerne samt ikke mindst konkurrencevirkningerne for erhvervsvirksomheder.

For så vidt angår det særlige eksempel med gade- og vejbelysning skal jeg understrege, at der her er tale om særlige aftaler mellem kommune og elselskab, som er elforsyningsloven uvedkommende. Elprisudvalget har afgjort, at gade- og vejbelysning er en sideordnet aktivitet, og omkostningerne hertil indregnes som følge heraf ikke i elprisen.

Brancheforeningen for
Decentral Kraftvarme
Den 29. april 1993

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Vedr.: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (elselskabernes udvidede aktiviteter).

På baggrund af lovforslag nr. L 238 skal Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme hermed fremsende følgende kommentarer.

Brancheforeningen har forståelse for og finder det er hensigtsmæssigt, at den væsentlige ekspertise, der er opsamlet inden for den centrale elsektor, kan finde størst mulig anvendelse og udbredelse.

I det omfang dette betyder, at private virksomheder påføres forretningsmæssig konkurrence, vil vi være indstillet på at måtte leve med det og i øvrigt tage konkurrencen op.

Men denne generelle accept af elforsyningsens udvidede engagement er naturligvis under forudsætning af, at det sker på lige konkurrencevilkår. Og det finder Brancheforeningen på ingen måde er tilfældet, således som lovforslaget ser ud i sin nuværende form.

Dertil kommer, at der også i private virksomheder, herunder hos Brancheforeningens medlemmer, i løbet af de senere år er opbygget en væsentlig ekspertise. Denne ekspertise risikerer, hvis forslaget vedtages, at gå tabt, fordi disse virksomheder risikerer at måtte lukke.

De energi- og miljømæssige fordele, som tilstræbes opnået ved at lade elforsyningsvirksomhederne udvide deres aktiviteter, optræder således langtfra som en nettogevinst, hvorfor man må stille spørgsmålstegn ved de argumenter, der generelt fremføres i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er Brancheforeningens opfattelse, at samtlige aktiviteter, som elselskabene ifølge forslaget skal kunne engagere sig i, hvad enten det er som følge af §§ 9 b, 9 c eller 9 d, vil påføre bl.a. de private virksomheder, der be-

skæftiger sig inden for kraftvarmebranchen, en helt uacceptabel konkurrence.

Ingen af disse private virksomheder vil være i stand til at konkurrere med elselskaberne, når store dele af elselskabernes aktiviteter på kraftvarmeområdet både på hjemme- og eksportmarkedet og hvad angår energirådgivning, finansieringsvirksomhed og direkte engagement i fremstilling af energiproduktionsudstyr, mere eller mindre direkte kan overvæltet i elpriserne.

Lovforslagets hensigtserklæringer om, at elsektorens aktiviteter ikke må påføre andre virksomheder, som udøver tilsvarende aktiviteter, urimelig konkurrence, forbliver hensigts-erklæringer, som ikke lader sig håndhæve.

I det omfang muligheden foreligger for, at elsektorens eventuelle tab ved et givent engagement kan overvæltet i elpriserne, vil det i sig selv være konkurrenceforvridende. Det gælder uanset, at elprisudvalget på forhånd har vurderet tabsrisikoen som lille.

Når tabet er konstateret, vil konsekvenserne for elselskabet være til at overskue. Elforbrugere må betale regningen, men elselskabet vil kunne fortsætte med tilsvarende engagementer.

En privat virksomhed med en tilsvarende tabsgivende aktivitet vil typisk være nødsaget til at lukke.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår en række tilsyneladende restriktioner på elselskabernes udvidede aktiviteter.

Således hedder det, at:

»en udvidelse af elforsyningsvirksomhedernes aktiviteter må så vidt muligt ikke belaste elprisen for elforbrugere.«

Skal elforbrugerne beskyttes, må ordlyden ændres til:

»en udvidelse af elforsyningsvirksomhedernes aktiviteter *må ikke belaste elprisen for elforbrugerne.*«

Videre hedder det i relation til konkurrencen over for andre aktører på markedet, at:

»der er ligeledes *risiko* for, at elforsyningsvirksomhederne herved *kan* påføre private virksomheder en *urimelig* konkurrence.«

Dette er en mild omskrivning af de faktiske konsekvenser, som vil give mulighed for brede fortolkninger. Der er ikke blot risiko for, at de private virksomheder kan påføres urimelig konkurrence. De private virksomheder *vil* blive påført en ikke blot urimelig konkurrence, men en konkurrence, som på forhånd kan konstateres at være decideret ulige.

Videre hedder det, at:

»det må i *videst muligt omfang* sikres, at der ikke herved påføres private virksomheder en urimelig konkurrence.«

Også her er lagt op til brede fortolkningsmuligheder. Skal der opnås nogen effekt af det formodentlig tilsigtede, bør ordlyden ændres til:

»det må sikres, at der herved ikke påføres private virksomheder en ulige konkurrence.«

Og videre:

»Der må derfor som *hovedregel* stilles krav om, at de enkelte aktiviteter udøves på markedsmæssige vilkår.«

Igen er der her mulighed for en bred fortolkning. Ordlyden bør ændres til:

»Der må derfor stilles krav om, at de enkelte aktiviteter udøves på markedsmæssige vilkår.«

Man må gå ud fra, at de her refererede formuleringer tilsigter en vis styring af elselskabernes aktiviteter og disses konsekvenser bl.a. for de virksomheder, der konkurrerer direkte med elselskaberne.

Håndhævelsen og fortolkningen af loven er i vid udstrækning overladt til Elprisudvalget. Alene af den årsag er der al mulig grund til at forfatte en lovtæst med dertil hørende bemærkninger uden de brede fortolkningsmuligheder, der optræder i den aktuelle tekst.

Dybest set er der tale om, at Elprisudvalget skal regulere en lang række konkurrencemæssige forhold mellem elforsyningsselskaberne og et stort antal private virksomheder.

Desuden skal udvalget sikre, at elforbrugerne ikke påføres en urimelig risiko (i form af øgede elpriser) som følge af elselskabernes aktiviteter.

I den forbindelse er det væsentligt at hæfte sig ved måden, hvorpå dette udvalg foreslås sammensat.

Ifølge forslaget skal elforsyningsinteresserne fortsat repræsenteres af 3 medlemmer, og kun 6 af udvalgets 12 medlemmer skal være uafhængige af forskellige forsyningsinteresser.

Udover at elforsyningsinteresser direkte er repræsenteret ved 3 medlemmer, kan man hævde, at KL's og Københavns og Frederiksberg Kommuner, med deres stærke engagement i elforsyningen, i en lang række tilfælde vil have sammenfaldende interesser med de 3 medlemmer, der direkte repræsenterer elforsyningsinteresserne.

Grundet de meget stærke samarbejdsrelationer på kraftvarme-/fjernvarmeområdet mellem elsektoren og DFF vil der desuden være et antal sagsområder, hvor der her vil være et interessesammenfald.

Der kan være grund til at frygte, at Elprisudvalget vil være stærkt domineret af elforsyningsinteresser.

For så vidt en ændring af elprisudvalgets sammensætning, hvilket har været diskuteret adskillige gange, netop sker i en sammenhæng, hvor der lægges op til en ændring af konkurrenceforholdene, forekommer det paradoksalt, at netop de virksomheder, der vil blive påført en ulige konkurrence fra de elforsyningsvirksomheder, som er overrepræsenteret i udvalget, ikke umiddelbart er repræsenteret i udvalget.

Forbrugerne er repræsenteret ved 2 medlemmer for henholdsvis store og små forbrugere. Derudover er 4 medlemmer inkl. formanden udpeget til at repræsentere juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk sagkundskab.

De resterende 6 medlemmer repræsenterer for 3 medlemmers vedkommende elforsyningsinteresser, 1 medlem repræsenterer DFF, 1 medlem KL og 1 medlem Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Det nye er således, at DFF er repræsenteret, og at der er et ikke nærmere defineret »ekstra« medlem blandt de første 6 medlemmer.

Brancheforeningen har konsulteret Håndværksrådet i spørgsmålet, og her er man enige om, at et væsentligt udsnit af de virksomheder og brancher, som umiddelbart ikke er repræsenteret i Elprisudvalget, og som vil blive direkte berørt af den nye konkurrencesituation, der vil opstå med vedtagelsen af lovforslaget, vil kunne lade sig repræsentere af Håndværksrådet.

På den baggrund skal Brancheforeningen henstille, at den »ledige« plads blandt de af forsyningsinteresser uafhængige 6 medlemmer besættes af en repræsentant fra Håndværksrådet.

Endelig må Brancheforeningen klart tage afstand fra lovforslagets § 2, stk. 2, hvor der lægges op til en lovændring med henblik på at lovliggøre tidligere gennemførte aktiviteter.

En vedtagelse heraf vil netop være et konkret udtryk for den ulige konkurrence, som Brancheforeningen frygter vil blive konsekvensen af det samlede lovforslag.

Brancheforeningens medlemmer er i direkte konkurrence på kraftvarmemarkedet med et datterselskab af en elforsyningsvirksomhed. Elforsyningsvirksomheden har netop lidt et tab på 35 mio. kr. på dette datterselskab, som sidder på ikke mindre end ca. 10 pct. af kraftvarmemarkedet. Hvis denne markedsandel er opnået ved tilsyneladende at underbyde konkurrenterne med et beløb på samlet 35 mio. kr.

for efterfølgende at overvælte tabet i elpriserne, er sådanne forretningsprincipper efter Brancheforeningens opfattelse helt uacceptable. Bliver sådanne tabsgivende aktiviteter efterfølgende lovliggjort med tilbagevirkende kraft, vil det være aldeles utilstedeligt.

Under alle omstændigheder vil en sådan efterfølgende lovliggørelse være i direkte modstrid med lovforslagets bemærkninger, hvor det heder, at:

»Hvis elforsyningsvirksomhederne kan indregne omkostningerne til de konkurrerende aktiviteter i elprisen, opnås en økonomisk fordel, som andre aktører ikke har.

Med en udvidelse af elforsyningens aktiviteter, må det i videst muligt omfang sikres, at der ikke herved påføres private virksomheder en urimelig konkurrence.«

Det er for Brancheforeningen uklart, hvordan man forestiller sig, at indholdet i ovennævnte citat kan effektueres, hvis man samtidig vedtager forslaget § 2, stk. 2.

Den her anskueliggjorte manglende konsekvens mellem lovforslagets og bemærkningernes tekst udgør i sig selv et paradoks og understreger med al ønskelig tydelighed baggrunden for Brancheforeningens betænkeligheder omkring konsekvenserne af en vedtagelse af det samlede lovforslag.

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme skal afslutningsvis anmode om et foretræde for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg for her at uddybe foreningens synspunkter.

Med venlig hilsen

JENS M. JAKOBSEN

Formand for Brancheforeningen
for Decentral Kraftvarme

Energiministerens kommentarer til henvendelse af 29. april 1993 fra Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme om forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (L 238)

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme skriver i sin henvendelse til udvalget, at de aktiviteter, som elselskaberne kan engagere sig i som følge af lovforslaget, vil belaste elprisen for elforbrugerne og påføre konkurrerende virksomheder en uacceptabel konkurrence. Brancheforeningen er derfor af den opfattelse, at forslaget bemærkninger om elselskabernes udvidede aktiviteter bør strammes op.

Jeg skal hertil bemærke, at lovforslaget nøje angiver, på hvilken måde de givne aktiviteter skal udøves. Det er et centralt element i lovforslaget, at der ikke må påføres øvrige erhvervsaktiviteter urimelig konkurrence.

De enkelte aktiviteter skal anmeldes til Elprisudvalget, og for så vidt angår de i lovforslagets § 9 d omhandlede aktiviteter skal der finde en decideret godkendelse sted. Elprisud-

valget skal således påse, at de enkelte aktiviteter er i overensstemmelse med loven, herunder at urimelig konkurrence ikke finder sted.

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme henstiller, at den »ledige« plads i Elprisudvalget, som ifølge lovforslaget skal være uafhængig af elforsyningsinteresser, besættes af en repræsentant fra Håndværksrådet.

Jeg skal hertil bemærke, at der endnu ikke er taget stilling til dette spørgsmål, men at jeg vil have foreningens synspunkter i erindring ved udpegning af det pågældende medlem.

Endelig for så vidt angår foreningens synspunkter vedrørende lovforslagets § 2, stk. 2, skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 1 (L 238 – bilag 2), hvoraf det fremgår, at der ikke er tale om en automatisk lovliggørelse af allerede igangværende aktiviteter.

ELFO

Den 12. maj 1993

Energiminister Jann Sjursen
Energiministeriet
Slotsholmsgade 1
1216 København K

Lovforslag L 238

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget om elværkernes udvidede aktiviteter har energiministeren i et svar (på spørgsmål 14) tilkendegivet, at den foreslåede § 9 d giver mulighed for, at et elselskabs engagement i en elinstallationsvirksomhed kan omfattes af den nye bestemmelse.

Det indebærer ikke blot, at elselskaberne som i dag kan gå ind i sådanne aktiviteter. Det indebærer også, at engagementet kan finansieres over elprisen.

Dermed har ministeren lagt op til en meget bred fortolkning af formuleringen i lovforslaget, og de værste anelser i vor branche er desværre bekræftet.

Vi finder fortsat, at en sådan udvidelse er ubegrundet og urimelig. Udvidelsen vil skabe utryghed hos såvel elforbrugerne som elselskabernes konkurrenter.

Vi lægger vægt på, at der er et godt samarbejde mellem elselskaber og elinstallatører. Men L 238 vil – i hvert fald som det udlægges – give anledning til konflikter.

Derfor har vi drøftet lovforslaget og fortolkningen heraf med Danske Elværkers Forening.

Danske Elværkers Forening og ELFO opfordrer til, at det i forbindelse med lovforslagets videre behandling tydeliggøres, at lovforslaget ikke åbner op for, at installationsvirksomheder i elselskabernes regi subsidieres via elprisen.

Det vil efter ELFO's opfattelse være ærgerligt, hvis et unødvendigt og ubegrundet bestemt element i et lovforslag skal give anledning til uoverensstemmelser og usikkerhed.

Vi håber derfor fra ELFO's side, at ministeren finder anledning til at foretage en ændring i lovforslaget eller i fortolkningen heraf inden færdigbehandlingen af forslaget.

Med venlig hilsen
NIELS JØRGEN HANSEN

Kopi til: Folketingets Energipolitiske Udvalg
Danske Elværkers Forening

Niels Jørgen Hansen
Elinstallatørernes Landsforening ELFO
Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup
København, den 25. maj 1993

Kære Niels Jørgen Hansen

Tak for Deres brev af 12. maj 1993 om fortolkningen af forslaget til lov om ændring af lov om elforsyning.

De henviser i brevet til min besvarelse af spørgsmål 14 til Folketingets Energipolitiske Udvalg og anfører, at der hermed er lagt op til en meget bred fortolkning af lovforslagets § 9 d.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke med lovforslagets § 9 d er tilsigtet nogen ændring i forhold til praksis efter den eksisterende elforsyningslov for så vidt angår elinstallationsvirksomhed, og der er dermed ikke lagt op til, at elinstallationsvirksomhed subsidieres via elpriserne.

Med hensyn til fortolkningen af § 9 d finder jeg det dog rigtigst, at eventuelle grænsetilfælde afgøres konkret af Elprisudvalget. Under alle omstændigheder er det imidlertid en betingelse efter § 9 d, at der ikke påføres elforbrugere en urimelig risiko og at der ikke udøves urimelig konkurrence, således at aktiviteterne ikke subsidieres over elprisen.

Jeg mener således ikke, at lovforslaget bør give anledning til uoverensstemmelser, og jeg har da også noteret mig, at ELFO og Danske Elværkers Forening har været i en positiv dialog om lovforslaget.

Med venlig hilsen
JANN SJURSEN

Kopi til: Folketingets Energipolitiske Udvalg

Beslutningsforslag nr. B 100. Betænkning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 2. juni 1993

Bilag 2

Et af udvalgets spørgsmål og energiministerens svar herpå:

»Under henvisning til ministerens svar på spørgsmål 14, jf. bilag 23, om elselskabernes muligheder for at drive elinstallatørvirksomhed bedes ministeren oplyse, hvordan man forener elselskabernes tilsynsforpligtelser i henhold til stærkstrømsloven med elselskabernes nye udvidede muligheder i henhold til lovforslagets § 9 d for selv at drive elinstallatørvirksomheder.«

Svar:

Som jeg understregede i min besvarelse af spørgsmål 14, jf. bilag 9, er elforsyningsloven ikke til hinder for, at et elselskab engagerer sig i andre aktiviteter end elforsyning.

Lovforslagets § 9 d, som er en tilføjelse til prisbestemmelserne, regulerer alene forholdet til prisfastsættelsen for elektricitet.

Der er således ikke tale om, at lovforslagets § 9 d giver en decideret hjemmel til, at elforsyningsvirksomheder driver elinstallationsvirksomhed. Dette spørgsmål reguleres i stærkstrømslovgivningen, som administreres af Elektricitetsrådet under Boligministeriet.

Hvorvidt der herefter vil blive givet tilladelse til, at et elforsyningsselskab driver en elinstallationsvirksomhed, er uændret i forhold til den foreslåede ændring af elforsyningsloven.

Den foreslåede ændring af elforsyningsloven skal, som det er fremhævet i bemærkningerne, alene ses som en regulering af prisbestemmelserne.

Jeg kan derfor afslutningsvis understrege, at de aktiviteter, som af Elprisudvalget måtte blive godkendt efter § 9 d, selvsagt skal være i overensstemmelse med anden lovgivning, som måtte regulere de enkelte aktiviteter.